Zbiór Orzeczeń

POSTANOWIENIE PREZESA TRYBUNAŁU

z dnia 10 marca 2023 r.*

Odwołanie – Interwencja – Artykuł 40 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej – Interes w rozstrzygnięciu sprawy – Konkurencja – Koncentracje – Rynek przemysłu farmaceutycznego – Decyzja Komisji Europejskiej o zbadaniu koncentracji odesłanej do niej przez organ ochrony konkurencji danego państwa członkowskiego – Decyzja Komisji o zaakceptowaniu tego, by inne państwa członkowskie przyłączyły się do początkowego wniosku o odesłanie sprawy – Stowarzyszenie zawodowe niereprezentatywne dla danego sektora – Odrzucenie

W sprawie C-625/22 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wniesione w dniu 30 września 2022 r.,

**Grail LLC**, z siedzibą w Menlo Park (Stany Zjednoczone), którą reprezentowali A. Giraud, adwokat, J.M. Jiménez-Laiglesia Oñate, abogado, D. Little, solicitor, J. Ruiz Calzado, abogado, oraz S. Troch, advocaat,

strona wnosząca odwołanie,

w której pozostałymi uczestnikami postępowania są:

**Illumina Inc**., z siedzibą w San Diego (Stany Zjednoczone), którą reprezentowali D. Beard, BL, J. Blanco, abogada, B. Cullen, BL, F. González Díaz, abogado, J. Holmes, barrister, G. Rizza oraz M. Siragusa, avvocati,

strona skarżąca w pierwszej instancji,

**Komisja Europejska**, którą reprezentowali G. Conte, N. Khan, oraz C. Urraca Caviedes, w charakterze pełnomocników,

strona pozwana w pierwszej instancji,

**Republika Grecka,**

**Republika Francuska**, którą reprezentowali T. Stéhelin oraz N. Vincent, w charakterze pełnomocników,

* Język postępowania: angielski.

**Królestwo Niderlandów**, które reprezentowały K. Bulterman oraz P.P. Huurnink, w charakterze pełnomocników,

**Urząd Nadzoru EFTA**, który reprezentowali C. Simpson, M. Sánchez Rydelski oraz M.-M. Joséphidès, w charakterze pełnomocników,

interwenienci w pierwszej instancji,

PREZES TRYBUNAŁU,

uwzględniając wniosek, który przedstawił N. Wahl, sędzia sprawozdawca,

po wysłuchaniu N. Emiliou, rzecznika generalnego,

wydaje następujące

## Postanowienie

1 W swym odwołaniu Grail LLC wnosi o uchylenie wyroku Sąd Unii Europejskiej z dnia 13 lipca 2022 r. Illumina/Komisja (T-227/21, EU:T:2022:447), w którym sąd ten odrzucił skargę mającą za przedmiot żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Komisji C(2021) 2847 final z dnia 19 kwietnia 2021 r. uwzględniającej wniosek francuskiego organu ochrony konkurencji o zbadanie koncentracji mającej na celu przejęcie przez spółkę Illumina, Inc. wyłącznej kontroli nad spółką Grail, Inc. (sprawa COMP/M.10188 – Illumina/Grail), po drugie, decyzji Komisji C(2021) 2848 final, C(2021) 2849 final, C(2021) 2851 final, C(2021) 2854 final i C(2021) 2855 final z dnia 19 kwietnia 2021 r. uwzględniających wnioski greckiego, belgijskiego, norweskiego, islandzkiego i niderlandzkiego organu ochrony konkurencji o przyłączeniu się do tego wniosku o odesłanie sprawy oraz, po trzecie, pisma Komisji z dnia 11 marca 2021 r. informującego spółki Illumina i Grail o wspomnianym wniosku o odesłanie sprawy.

2 Dokumentami złożonymi w sekretariacie Trybunału w dniu 9 stycznia 2023 r. stowarzyszenie Association Française des Juristes d'Entreprise (francuskie stowarzyszenie prawników wewnętrznych, AFJE) oraz Association Européenne des Juristes d'Entreprise (europejskie stowarzyszenie prawników wewnętrznych, AEJE) wniosły na podstawie art. 40 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz art. 130 i 190 regulaminu postępowania przed Trybunałem o dopuszczenie do udziału w niniejszej sprawie w charakterze interwenienta popierającego żądania spółki Grail.

3 Po doręczeniu im przez sekretarza Sądu, zgodnie z art. 131 § 1 regulaminu Sądu, mającym zastosowanie do postępowania odwoławczego na mocy art. 190 § 1 regulaminu, wniosków o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta złożonych przez AFJE i AEJE, Illumina, Grail i Komisja przedstawiły w wyznaczonym na to terminie swe uwagi w przedmiocie tych wniosków.

4 Choć spółki Illumina i Grail zgodziły się na uwzględnienie tych wniosków o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta, Komisja stwierdziła, że wnioski te powinny zostać odrzucone.

**W przedmiocie wniosków o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta**

5 Zgodnie z art. 40 akapit drugi Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej każda osoba mogąca uzasadnić interes w rozstrzygnięciu sprawy przedłożonej Trybunałowi może do niej zostać dopuszczona w charakterze interwenienta, jeśli nie jest to sprawa między państwami członkowskimi, między instytucjami Unii Europejskiej lub między tymi państwami a tymi instytucjami.

6 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem pojęcie „interesu w rozstrzygnięciu sprawy" w rozumieniu tego przepisu, należy definiować w odniesieniu do przedmiotu sporu i rozumieć jako bezpośredni i aktualny interes w wydaniu rozstrzygnięcia w przedmiocie żądań, a nie jako interes odnoszący się do zarzutów lub podniesionych argumentów. Wyrażenie „rozstrzygnięcie sprawy" odnosi się bowiem do żądanego orzeczenia kończącego postępowanie, zawieranego w sentencji wyroku, który ma zostać wydany (postanowienie prezesa Trybunału z dnia 7 lutego 2019 r., Bayer CropScience i Bayer/Komisja, C-499/18 P, niepublikowane, EU:C:2019:107, pkt 5, oraz przytoczone tam orzecznictwo).

7 W tym względzie należy w szczególności ustalić, czy zaskarżony akt dotyczy składającego wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta bezpośrednio i czy jego interes w rozstrzygnięciu sprawy został stwierdzony. Co do zasady interes w rozstrzygnięciu sprawy można uznać za wystarczająco bezpośredni tylko wówczas, gdy rozstrzygnięcie to może zmienić sytuację prawną wnoszącego o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta (postanowienie prezesa Trybunału z dnia 27 lutego 2019 r., Uniwersytet Wrocławski i Polska/REA, C-515/17 P i C-561/17 P, niepublikowane, EU:C:2019:174, pkt 8, oraz przytoczone tam orzecznictwo).

8 Niemniej jednakże z utrwalonego orzecznictwa wynika również, że reprezentatywne stowarzyszenie zawodowe, mające za cel ochronę interesów swych członków, może zostać dopuszczone do sprawy w charakterze interwenienta w sytuacji, gdy w ramach sporu podniesione kwestie o zasadniczym znaczeniu, mogące mieć wpływ na te interesy (postanowienia prezesa Trybunału z dnia 1 października 2019 r., Komisja/Ville de Paris i in, C-179/19 P, EU:C:2019:836, niepublikowane, pkt 7, oraz z dnia 1 września 2022 r., Google i Alphabet/Komisja, EU:C:2022:667, niepublikowane, C-48/22 P, pkt 7, oraz przytoczone tam orzecznictwo). Dlatego wymóg posiadania przez takie stowarzyszenie bezpośredniego i aktualnego interesu w rozstrzygnięciu sprawy należy uznać za spełniony, gdy stowarzyszenie to wykaże, że znajduje się w takiej właśnie sytuacji, niezależnie od tego, czy rozstrzygnięcie sprawy może zmienić sytuację prawną stowarzyszenia jako takiego.

9 Przyjęcie tak szerokiej wykładni prawa do dopuszczenia do sprawy w charakterze interwenienta w przypadku reprezentatywnych stowarzyszeń zawodowych ma bowiem na celu umożliwienie lepszej oceny ram, w jakich przestawiane są sprawy przedkładane sędziemu Unii, unikając jednocześnie dopuszczania do sprawy zbyt wielu interwenientów indywidualnych, co zagrażałoby skuteczności i prawidłowemu przebiegowi procedury [zob. w tym zakresie postanowienia prezesa Trybunału z dnia 17 czerwca 1997 r., National Power i PowerGen/Komisja, C-151/97 P(I) i C-157/97 P(I), EU:C:1997:307, pkt 66, oraz z dnia 1 października 2019 r., Komisja/Ville de Paris i in., C-179/19 P, niepublikowane, EU:C:2019:836, pkt 12]. W przeciwieństwie zaś do osób fizycznych i prawnych działających we własnym imieniu, reprezentatywne stowarzyszenia zawodowe mogą wnosić o dopuszczenie w charakterze interwenienta do toczącego się przed Trybunałem postępowania nie w celu obrony interesów indywidualnych, lecz raczej w celu obrony zbiorowych interesów swoich członków. Dopuszczenie takiego stowarzyszenia do sprawy

w charakterze interwenienta umożliwia bowiem uzyskanie całościowej perspektywy tych zbiorowych interesów, których dotyczy mająca zasadnicze znaczenie kwestia, od której zależy rozstrzygnięcie sporu, a zatem – umożliwia Trybunałowi lepszą ocenę ram, w jakich dana sprawa została mu przedłożona.

10 W związku z powyższym, zgodnie z orzecznictwem przywołanym w pkt 8 niniejszego postanowienia, a w szczególności, jak wynika z orzecznictwa Sądu Unii Europejskiej (zob. postanowienie prezesa trzeciej izby Sądu w składzie powiększonym z dnia 6 października 2021 r., Illumina/Komisja, T-227/21, EU:T:2021:672, pkt 24 i przytoczone tam orzecznictwo), stowarzyszenie może zostać dopuszczone do sprawy w charakterze interwenienta, jeżeli, po pierwsze, jest reprezentatywne dla znacznej liczby przedsiębiorstw prowadzących działalność w danym sektorze, jeżeli, po drugie, ma za cel ochronę interesów swych członków, jeżeli, po trzecie, dana sprawa może dotyczyć mających zasadnicze znaczenie kwestii wpływających na funkcjonowanie danego sektora i jeżeli, w związku z tym, po czwarte, mający zapaść w sprawie wyrok może mieć istotny wpływ na interesy ich członków.

11 To właśnie w świetle tych przesłanek, których spełnienie musi zostać potwierdzone, należy zbadać zasadność złożonych przez AFJE i AEJE wniosków o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

12 Na poparcie swoich wniosków AFJE i AEJE podnoszą, po pierwsze, że reprezentują one znaczną liczbę członków prowadzących działalność w sektorze gospodarczym, którego dotyczy rozpatrywana koncentracja. AFJE podnosi bowiem, że reprezentuje całą wspólnotę prawników wewnętrznych we Francji i obejmuje wszystkie sektory gospodarki francuskiej. AEJE twierdzi natomiast, że jest organizacją zrzeszającą 22 europejskich stowarzyszeń prawników wewnętrznych, a zatem reprezentuje wspólne interesy stowarzyszeń prawników wewnętrznych obejmujących wszystkie sektory gospodarki europejskiej. Po drugie, AFJE i AEJE, których przedmiotem działalności jest zachowanie praworządności i zasady pewności prawnej w Europie, twierdzą, że mają za zadanie obronę i ochronę interesów swoich członków. Po trzecie, ich zdaniem niniejsza sprawa budzi zasadnicze wątpliwości związane z wykładnią art. 22 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. 2004, L 24, s. 1), które miałoby mogą mieć wpływ na czynności prawne dokonywane w poszczególnych sektorach gospodarki. Po czwarte, AFJE i AEJE twierdzą, że wynik postępowania odwoławczego może mieć wpływ na reprezentowane przez nie interesy. W szczególności, jeśli chodzi o koncentracje, prawnicy wewnętrzni powinni być w stanie wprowadzać w życie jasne i przewidywalne procedury, aby uniknąć sytuacji, w której zatrudniające ich przedsiębiorstwa zostałyby postawione przez organ regulacyjnego właściwy do kontroli takich koncentracji w trudnej sytuacji lub zostałyby zmuszone do przerwania koncentracji już rozpoczętej lub nawet takiej, która została zakończona.

13 Na podstawie tej argumentacji niniejsze wnioski o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta nie mogą zaś zostać uwzględnione.

14 W pierwszej kolejności, AFJE i AEJE nie wykazały, że wynik niniejszego sporu miałby mieć wpływ na ich interesy lub interesy ich członków w rozumieniu orzecznictwa przywołanego w pkt 6 i 7 niniejszego postanowienia. Uwzględniając bowiem okoliczność polegającą na tym, że rozpatrywana koncentracja nie dotyczy ani tych stowarzyszeń, ani ich członków, czego zresztą stowarzyszenia te nie twierdzą, sentencja mającego zapaść w sprawie wyroku nie może mieć żadnego bezpośredniego i aktualnego wpływu na ich sytuację prawną.

15 W drugiej kolejności, AFJE i AEJE nie wykazały, że, po pierwsze, zgodnie z zasadami określonymi w pkt 10 niniejszego postanowienia, są one reprezentatywne dla znacznej liczby przedsiębiorstw prowadzących działalność w sektorze, którego dotyczy rozpatrywana koncentracja, po drugie, że w ramach tej koncentracji mogą zostać podniesione zasadnicze kwestie mające wpływ na funkcjonowanie tego sektora oraz że, po trzecie, mający zapaść w sprawie wyrok może mieć istotny wpływ na interesy ich członków.

16 Należy bowiem zauważyć, że rozpatrywana koncentracja dotyczy sektora badań krwi przeprowadzanych w celu wczesnego wykrywania przypadków nowotworów przy użyciu sekwencjonowania genomowego nowej generacji (next-generation sequencing, tzw. „NGS") oraz, szerzej rzecz ujmując, sektora farmaceutycznego lub wyrobów medycznych.

17 W tym względzie należy zauważyć, że choć – jak wynika z orzecznictwa przytoczonego w pkt 9 niniejszego postanowienia – przyjęcie szerokiej wykładni przysługującego reprezentatywnym stowarzyszeniom zawodowych prawa do bycia dopuszczonym do sprawy w charakterze interwenta ma na celu umożliwienie dokładniejszej oceny kontekstu, w jakim przedstawiane są sprawy przedkładane sądowi Unii, unikając jednocześnie dopuszczania do sprawy zbyt wielu interwenientów indywidualnych, co zagrażałoby skuteczności i prawidłowemu przebiegowi procedury, nie ma ono jednak na celu dopuszczania do postępowania w charakterze interwenientów stowarzyszeń niereprezentatywnych, mających jedynie pośredni i hipotetyczny interes w rozstrzygnięciu sporu.

18 Gdyby Trybunał miał uznać, że stowarzyszenie reprezentujące prawników wewnętrznych może zostać dopuszczone w charakterze interwenienta w sprawie takiej jak niniejsza ze względów takich jak te przedstawione przez AFJE i AEJE, wynikałoby z tego, że takie stowarzyszenie mogłoby zostać dopuszczone w charakterze interwenienta do większości toczących się przed sądami Unii postępowań dotyczących wykładni przepisu prawa Unii w dziedzinie konkurencji, ponieważ w takiego rodzaju postępowaniach zawsze można by było się powołać na analogiczne powody.

19 W związku z powyższym należy stwierdzić, że, niezależnie od tego, czy AFJE i AEJE stanowią reprezentatywne stowarzyszenia zawodowe i czy ich celem jest ochrona interesów ich członków, nie wykazały one, iż mają interes w rozstrzygnięciu sprawy w rozumieniu art. 40 akapit drugi Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Dlatego też ich wnioski o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów należy odrzucić.

20 Wniosku tego nie może podważyć fakt, że sądy Unii dopuściły do udziału w pewnych sprawach w charakterze interwentów reprezentatywne stowarzyszenia zawodowe adwokatów i radców prawnych, ponieważ sprawy te dotyczyły zasadniczych kwestii, mogących wpływać na interesy ich członków. W tym względzie należy w szczególności zauważyć, że kwestia prawna podniesiona w sprawie, która stała się podstawą wydania postanowienia prezesa Trybunału z dnia 5 lipca 2018 r., Uniwersytet Wrocławski i Polska/REA (C-515/17 P i C-561/17 P, niepublikowane, EU:C:2018:553), dotyczyło przestrzegania warunku niezależności wymaganej w przypadku reprezentacji prawnej strony przez radcę prawnego przed sądami Unii, który jest związany z tą stroną umową zlecenia uregulowaną w prawie cywilnym jako nauczyciel zewnętrzny, a zatem stanowiła zasadniczą kwestię mogącą mieć wpływ na interesy stowarzyszenia zawodowego reprezentującego [izby] radców prawnych.

21 Z powyższych rozważań wynika, że AFJE i AEJE nie wykazały, że mają interes w rozstrzygnięciu sprawy w rozumieniu art. 40 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i że w związku z tym ich wnioski o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta należy oddalić.

## W przedmiocie kosztów

22 Zgodnie z art. 138 § 1 regulaminu postępowania, mającym zastosowanie do postępowania odwoławczego na podstawie art. 184 mocy § 1, kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ złożone przez AFJE i AEJE wnioski o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta nie zostały uwzględnione, a Komisja zażądała obciążenia ich kosztami, należy orzec, że ponoszą one koszty związane z niniejszymi wnioskami o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

Z powyższych względów prezes Trybunału postanawia, co następuje:

1) **Złożone przez Association Française des Juristes d'Entreprise (AFJE) i Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE) wnioski o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zostały odrzucone.**

2) **Association Française des Juristes d'Entreprise (AFJE) i Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE) ponoszą koszty związane z niniejszymi wnioskami o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.**

Podpisy